

Motion till riksdagen 2020/21:3524

av **Maria Malmer Stenergard m.fl. (M)**

En målstyrd och långsiktigt hållbar migrationspolitik

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska ha en målstyrd, stram och långsiktigt hållbar migrationspolitik och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör införa ett volymmål för asylmottagandet på nordiska nivåer och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en permanent migrationslagstiftning i allt väsentligt ska innebära en faktisk miniminivå enligt EU-nivå och övriga internationella åtaganden och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det i en permanent migrationslagstiftning ska ingå tillfälliga uppehållstillstånd som huvudregel och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det ska ställas krav på grundläggande kunskaper i det svenska språket samt krav på jobb och egen varaktig försörjning samt vandelsprövning för permanent uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett strikt regelverk och skärpta försörjningskrav vid familjeåterförening och anhöriginvandring och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en humanitär skyddsgrund i en permanent migrationslagstiftning ska vara i nivå med de lägst ställda kraven i svenska konventionsåtaganden och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att antalet gränskontroller kraftigt ska öka och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör undersöka möjligheten att begära stöd från Frontex för gränskontroll vid yttre gräns och tillkännager detta för regeringen.

10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska ha en lagstiftning som gör det möjligt att i en krissituation avvisa asylsökande till ett annat säkert land och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det i lag tydligt ska anges vilka skyldigheter en asylsökande har och att det ska leda till konsekvenser om skyldigheterna inte fullgörs och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket tidigt bör ge asylsökande information om svenska lagar och regler och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att genomföra en revision gällande Migrationsverkets verksamhet och effektivitet och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i lag kräva styrkt identitet på den som söker uppehållstillstånd i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ha ett rättssäkert och väl fungerande system för medicinska åldersbedömningar och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utöka möjligheterna att omhänderta pass och andra identitetshandlingar och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Polismyndigheten ska kunna söka igenom person, egendom och elektronisk utrustning och med tvång uppta biometri om det krävs för att utreda identitet och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa en hög nivå av rättssäkerhet i det svenska asylsystemet och genomföra en oberoende studie av kvaliteten i den svenska asylprocessen och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om återkallelse av uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om korta handläggningstider och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att korta överklagandefristen till en vecka vid uppenbart ogrundade ansökningar eller om ursprungslandet är upptaget på en förteckning över säkra länder, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att begränsa rätten till eget boende under asyltiden och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa krav på anmälan vid planerad frånvaro från Migrationsverkets asylboenden och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stödboenden och schablonersättningar vid mottagande av ensamkommande barn och ungdomar ska användas i ökad utsträckning och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Statskontoret ska ges i uppdrag att snabbutreda om takpriset för Migrationsverkets boenden bör sänkas och om avtalstiderna för dessa boenden bör förändras och tillkännager detta för regeringen.

26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att rätten till efterlevandestöd för barn och ungdomar i HVB- och familjehem samt stödboenden ska avskaffas och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa ett tak om max åtta timmars ersättning för offentliga biträden i asylärenden i första instans och tillkännager detta för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Polismyndigheten ska ges i uppdrag att kraftigt öka antalet inre utlänningskontroller och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Polismyndigheten ska ges effektivare verktyg och utökade befogenheter för inre utlänningskontroller och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att straffen för allvarliga fall av människosmuggling ska skärpas i Sverige och EU och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska vara drivande för ett fördjupat nordiskt samarbete på migrationsområdet och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska driva på för ett förstärkt europeiskt gränsskydd och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska vara drivande för att dagens EU-gemensamma asylsystem på sikt ska ersättas med ett nytt EU-gemensamt asylsystem och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att strama upp reglerna för när EU-migranter kvalificerar sig till de sociala trygghetssystemen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återinföra registreringsplikten för EES-medborgare med uppehållsrätt och tillkännager detta för regeringen.

Inledning

Sverige har tagit och tar fortfarande ett stort ansvar för människor på flykt. Vi hör till den grupp av länder inom EU som har det största mottagandet av asylsökande, både sett till antal och ställt mot folkmängd. Under 2019 tog vi emot tre gånger fler asylsökande än vad Danmark, Norge och Finland tillsammans gjorde under hela året. De senaste tio åren har Sverige tagit emot över en halv miljon asylsökande, varav cirka 100 000 sedan den tillfälliga skärpningen av migrationslagstiftningen infördes 2016. De kommande tre åren väntas ytterligare 73 000 asylansökningar lämnas in. Sveriges asylmottagning förväntas således ligga kvar på ohållbara nivåer. Även anhöriginvandringen väntas öka mot bakgrund av att regeringen införde lättnader i samband med förlängningen av den tillfälliga lagen (SFS 2016:752). Enligt Migrationsverkets juliprognos förväntas över 200 000 ansökningar om anknytning lämnas in under åren 2020–2023.

2020-talet får inte bli ytterligare ett årtionde av ett ohållbart asylmottagande. Inte minst eftersom vi har en viktig uppgift i att integrera de flera hundra tusen människor som redan har kommit till vårt land de senaste decennierna. Den uppgiften blir bara

möjlig att lösa med en stram migrationspolitik under lång tid framöver. Sveriges integrationsproblem måste alltså vara utgångspunkten för en ny migrationspolitik. Migration och integration hör helt enkelt ihop. Och en lyckad integration förutsätter en minskad invandring.

Moderaterna har en positiv inställning till öppenhet mot omvärlden och vill bidra till att människor med skyddsbehov får skydd, men vårt mottagande måste anpassas efter vår integrationsförmåga. Vi har ett delansvar mot världen, men det fulla ansvaret för Sverige. Ett humant samhälle ger nyanlända möjlighet att forma sina liv, och lämnar dem inte att fastna i bidragsberoende, hopplöshet och utanförskap. Tyvärr har det under alldeles för lång tid varit ett större fokus på hur många som kan komma till Sverige, utan att beakta hur många som blir en del av det svenska samhället. Möjligheten att lyckas med integrationen påverkas av hur många som kommer hit. Sverige behöver därför under en lång tid framöver ha en restriktiv invandring och stramt regelverk som utformas med hänsyn till det stora asylmottagandet vi haft och den integrationskris vi har.

I nuläget har svenska myndigheter flera olika lagstiftningar, i form av tillfälliga lösningar, att förhålla sig till. Det måste vara slut på tvära kast i migrationspolitiken. Migrationspolitiken måste istället präglas av rättssäkerhet, långsiktighet och förutsägbarhet, både för de människor som söker skydd här och för de myndigheter som tillämpar lagstiftningen. Frågan om en ny permanent migrationslagstiftning har behandlats i en parlamentarisk kommitté. Det är djupt beklagligt att betänkandet inte motsvarar den tydliga majoritet som bland det svenska folket är för en kraftigt minskad invandring och ett restriktivt regelverk. Enligt Migrationskommitténs slutbetänkande (SOU 2020:54) förväntas en bibehållen nivå på antalet asylansökningar. Det är inte hållbart att fortsätta ha en invandring som är för hög i förhållande till vår integrationsförmåga och mottagningskapacitet. Den parlamentariska migrationsutredningen har inte uppnått målsättningen om en långsiktigt hållbar migrationspolitik, eftersom det är en svag, hoppande majoritet bakom respektive förslag. Dessutom har inte utredningen lämnat förslag i syfte att minska söktrycket till Sverige. Det handlar bland annat om en ökad kvalificering in i välfärden och ett väl fungerande återvändande. Enligt Moderaternas uppfattning är det enda hållbara ett regelverk som inte avviker från EU:s miniminivå eller vad andra internationella konventionsåtaganden lägst kräver. Migrationskommitténs betänkande möter inte denna utgångspunkt.

I dag är var femte utrikes född arbetslös, och deras situation förvärras i sviterna av coronapandemin. Endast hälften av de som kom till Sverige under perioden 1990–2016 är i dag självförsörjande, och utrikes födda kvinnor marginaliseras på svensk arbetsmarknad. I dag förlitar sig allt fler på bidrag för att klara sitt uppehälle. Barn till föräldrar som försörjer sig genom bidrag har sämre skolresultat, mår psykiskt dåligt i större utsträckning och riskerar själva ett livslångt utanförskap. I dag lämnar var tredje skolelev i utanförskapsområden grundskolan utan behörighet till gymnasiet. Trångboddheten, hedersförtrycket och hopplösheten breder ut sig i Sverige. Den grova kriminaliteten och otryggheten är även det en konsekvens av misslyckad integration. För att bryta och vända utvecklingen måste invandringen kraftigt minska och politiken vara mycket restriktiv under en överskådlig tid.

Vi måste även se till att den reglerade invandringen upprätthålls, vilket innebär att ett ja ska vara ett ja, och ett nej ska vara ett nej. Den som beviljas uppehållstillstånd måste få en verklig chans att etablera och integrera sig i det svenska samhället. Likväl måste den som nekats uppehållstillstånd i en rättssäker process återvända till sitt hem-

land. Här behövs en större tydlighet i och vid tillämpning av lagstiftningen, och målkonflikter mot denna princip måste undvikas. Det är av central vikt att återvändandeverksamheten är effektiv och säkerställer att personer lämnar Sverige. Vi riskerar annars alltmer omfattande skuggsamhällen i Sverige med social utsatthet, svartarbete och brott, där utsatta människor far illa och utnyttjas. Moderaterna har presenterat våra förslag för ett effektivare återvändande i en separat motion, *Ett väl fungerande återvändande*.

Samarbetet i migrationspolitiken i Norden behöver förstärkas. I EU ska vi driva på för en gemensam asylpolitik, som på sikt övergår till ett kvotbaserat mottagande med asylprövning utanför EU:s yttre gräns.

Ett volymmål för en stram och långsiktigt hållbar migrationspolitik

Sverige måste ta ansvar för en stram och långsiktigt hållbar migrationspolitik som håller en hög nivå av rättssäkerhet. Grunderna i den reglerade invandringen ska respekteras och statliga, regionala och kommunala aktörer ska alla ta ansvar för sin del i kedjan. Ett ja ska vara ett ja, och ett nej ska vara ett nej.

Nivåerna på asylmottagandet måste anpassas till vår förmåga att klara integrationen av de nyanlända. Sveriges integrationsproblem förutsätter en mycket stram migrationspolitik under lång tid framöver. Det ska i sammanhanget konstateras att Sverige haft en hög asylinvandring i många år och att vi fortsatt ligger högt både i ett EU-perspektiv och i ett nordiskt perspektiv vad gäller mottagande av asylsökande. Moderaterna vill därför se en ny permanent och långsiktigt hållbar migrationslagstiftning, som innebär att Sverige inte avviker från andra jämförbara länder eller avviker från de lägst ställda kraven enligt EU:s regelverk eller övriga internationella åtaganden.

Moderaterna anser att Sverige bör införa ett volymmål för asylmottagandet, som innebär ett betydligt lägre mottagande än i dag. Sveriges asylmottagande ska inte överstiga nivåerna i Norge, Finland och Danmark. I fråga om asylsökande innebär det utifrån 2019 års siffror att Sveriges asylmottagning behöver minska från 22 000 till cirka 5 000 asylsökande per år. Det motsvarar mottagandet i Norge, Finland och Danmark under samma år med hänsyn tagen till folkmängd. Detta enligt statistik från Migrationsverket och Eurostat.

Volymmålet är avsett att fungera som ett kraftfullt styrmedel och vägledande för den svenska invandringspolitiken. Om målet inte ser ut att uppnås krävs skärpande åtgärder i syfte att nå målet och därmed åstadkomma hållbara nivåer. Ett överskridet mål ska däremot inte vara en avslagsgrund för en enskild asylsökande. Var och en har rätt att få sin asylansökan prövad och uppehållstillstånd ska beviljas om det föreligger ett skydds-skäl. Förslaget om volymmål står därmed inte i konflikt med asylrätten, utan ger politiken ett tydligt styrmedel att hantera migrationspolitiken med nödvändig långsiktighet.

Vi föreslår att regeringen vart fjärde år ska presentera en migrationspolitisk handlingsplan till riksdagen. Handlingsplanen ska inkludera en utvärdering av den förda politiken och eventuella åtgärder som ska vidtas om volymmålet riskerar att överskridas. Vilken utrikes- och biståndspolitik som regeringen avser att bedriva för att förebygga behovet av flykt och för att säkerställa ett effektivt återvändande bör också redovisas i handlingsplanen. I likhet med den klimatpolitiska handlingsplanen bör även en migrationspolitisk handlingsplan remitteras i enlighet med beredningskravet i 7 kap.

2 § RF. Den första klimatpolitiska handlingsplanen skickades till 203 remissinstanser, varav 143 yttrade sig vilket ger ett brett bedömningsunderlag. Regeringen bör dessutom årligen i budgetpropositionen utvärdera den förda migrationspolitiken. Genom att införa motsvarande migrationsplan och migrationsredovisning som finns inom det klimatpolitiska ramverket skulle förutsättningarna för att få en hållbar och genomtänkt migrationspolitik öka betydligt. Ju mer gedigna underlag som finns, desto bättre underbyggda beslut kan fattas.

I en permanent lagstiftning ska tillfälliga uppehållstillstånd ingå som huvudregel. System med tillfälliga uppehållstillstånd finns redan idag i bl.a. Finland, Norge, Danmark, Tyskland, Frankrike och Nederländerna. Enligt EU-rätten ska uppehållstillstånd beviljas i minst tolv månader. För flyktingar ska uppehållstillståndet gälla i tre år. Moderaterna anser att Sveriges regelverk bör ligga i nivå med EU:s miniminivå.

Att kunna behärska svenska språket är en nyckel till samhället – till arbete, social rörlighet och förståelse för våra institutioner. Därför ska grundläggande kunskaper i det svenska språket vara ett krav för permanent uppehållstillstånd i en ny migrationslagstiftning.

Jobbar man och försörjer sig själv ska det få positiva konsekvenser, även ur ett migrationsperspektiv. Tillfälliga uppehållstillstånd ska därför kunna omvandlas till permanenta uppehållstillstånd vid jobb och egen försörjning. En sådan möjlighet finns i den tillfälliga asyltag som nu gäller. Vi vill nu ta sikte på försörjningsförmågans varaktighet, genom att införa ett krav på jobb och egen försörjning i minst ett år innan ett permanent uppehållstillstånd kan beviljas i en ny migrationslagstiftning. För permanent uppehållstillstånd bör krävas att inkomsten motsvarar minst lägsta lön vid heltidsanställning enligt kollektivavtal eller branschpraxis. I enlighet med Migrationsöverdomstolens avgörande i MIG 2019:22 ska barnbidrag och underhållsstöd få ingå i beräkning av inkomst, men däremot inte studiebidrag för gymnasie studerande barn eller bostadsbidrag. Subventionerad anställning ska fortsättningsvis inte medföra att kravet på egen varaktig försörjning är uppfyllt.

Ingen ska utvisas från Sverige om skyddsskäl fortsatt föreligger. Om skyddsskäl kvarstår vid omprövning av det tillfälliga uppehållstillståndet ska det tillfälliga uppehållstillståndet förlängas om det inte finns grund för ett permanent uppehållstillstånd.

För en i Sverige bosatt person krävs det att han eller hon har välgrundade utsikter för permanent uppehållstillstånd för att kunna bli referensperson vid anhöriginvandring. Det bör i detta sammanhang ställas krav på att personen i Sverige deltar i språkundervisning och arbetar alternativt aktivt söker arbete för att kunna visa på en välgrundad utsikt för permanent uppehållstillstånd. En vandelsprövning bör ske i samband med beslut, även vid förlängning. En asylansökan ska avslås eller ett tidsbegränsat uppehållstillstånd återkallas om en utländsk medborgare begår ett brott med fängelse i straffvärde. Även ett permanent uppehållstillstånd ska kunna återkallas om den utländska medborgaren dömts för ett brott med straffvärde om fängelse på sex månader eller mer.

Försörjningskraven vid anhöriginvandring och familjeåterförening måste skärpas. I det försörjningskrav som finns i den tillfälliga lagen om uppehållstillstånd i Sverige ingår krav på försörjning för sig själv och familjen samt krav på tillräcklig bostad för sig och familjen. Vi vill skärpa försörjningskravet ytterligare. Jobb med stabil inkomst ska i stor utsträckning vara grunden för att försörjningskravet ska vara uppfyllt. Bidrag ska däremot inte kunna öppna vägen in i Sverige. Det ska till exempel inte gå att uppfylla försörjningskravet med arbetslöshetsersättning. För att garantera en varaktighet i försörjningsförmågan måste det även krävas att den som ska stå för försörjningen har haft

en inkomst under minst ett år. Inte heller här ska det vara möjligt att möta kravet på försörjning genom inkomst från en subventionerad anställning. Vi anser att försörjningskravet bör motsvara lägsta lön vid heltidsanställning, för att bättre motsvara de faktiska levnadskostnaderna än vad förbehållsbeloppet enligt utsökningsbalken gör. Sverige ska inte avvika från de minimikrav som vi är bundna av enligt EU:s familjeåterföreningsdirektiv gällande regler för flyktingars rätt till familjeåterförening.

I och med att den tillfälliga lagen förlängdes i juli 2019, lättade man på regelverket för anhöriginvandring till Sverige. Mer generösa regler för anhöriginvandring leder till fler asylsökande och fler anhöriga till Sverige, i ett läge där vi behöver en stramare asylinvandring. I nuläget kan Sverige inte återgå till en mer generös migrationspolitik. De begränsningar som gällt i den tillfälliga lagstiftningen till och med den 20 juli 2019 borde i förlängningen av den tillfälliga lagen ha fortsatt att gälla. Det innebär att vi anser att personer som beviljats uppehållstillstånd som alternativt skyddsbehövande ska omfattas av försörjningskrav från och med dag ett. Dessutom anser Moderaterna att det bör införas ett krav på laglig vistelse i två år innan en person kan vara anknytningsperson för familjeåterförening. Både Österrike och Danmark har krav på vistelsetid.

Den som inte kan få uppehållstillstånd på grund av asyl i Sverige, kan få det om det föreligger synnerligen ömmande omständigheter. Man beaktar då den sociala situationen vid ett återvändande till hemlandet, eventuella medicinska skäl samt eventuell anpassning och anknytning till Sverige. För barn räcker det att omständigheterna är särskilt ömmande. I och med den tillfälliga lagen krävs det dessutom att en avvisning eller utvisning strider mot ett svenskt konventionsåtagande för att uppehållstillstånd kan beviljas. Moderaterna anser att det i en permanent lagstiftning fortsatt bör finnas en restriktiv bestämmelse för uppehållstillstånd på humanitära skäl. Vi anser att en sådan bestämmelse bör formuleras i enlighet med Lagrådets förslag i samband med deras yttrande över den tillfälliga lagen.

En väl fungerande gränskontroll

För att EU ska kunna ha kontroll över vilka som vistas i unionen, krävs en väl fungerande yttre gränskontroll. I andra hand bör en nordisk gränskontroll komma på plats på gränsen mellan framför allt Tyskland och Danmark. I avsaknad av en väl fungerande gränskontroll vid EU:s yttre gräns och en nordisk gränskontroll måste Sverige ha en egen väl fungerande gränskontroll mot angränsande länder när det är påkallat.

Det är uppenbart att Sveriges gränsskydd är otillräckligt. Schengeninspektionen som utfördes under hösten 2017 bekräftade det allvarliga läget och riktade kritik mot gränspolisens organisation, personal, resursfördelning samt övergripande kompetens och gav totalt 165 rekommendationer varav 95 angående verksamheten vid den yttre gränsen. Gränspolisen har uttalat att man delar rapportens iakttagelser och konstaterar att ”vi har hamnat i ett läge där det är plågsamt uppenbart hur stora bristerna är”. Polismyndigheten har även i sitt budgetunderlag 2021–2023 pekat ut ett behov av att förbättra den gränspolisiära verksamheten.

Polismyndigheten för inte statistik över antalet utförda gränskontroller utan endast när en gränskontroll lett till en åtgärd som innebär nekad inresa. År 2018 registrerade Polismyndigheten 7 454 stycken nekade inresor, vilket kan jämföras med att Trafikanalys samma år registrerade 35,5 miljoner gränsövergångar med flyg, fartyg och järn-

väg. Samtidigt har enskilda gränspolisier i media larmat om att Sverige har tappat kontrollen över vilka som reser in samt befinner sig i Sverige. Det finns därför, sammantaget, anledning att anta att de åtgärder som Polismyndigheten vidtagit inte är tillräckliga och att det fortsatt föreligger brister i den svenska gränskontrollen, något som även bör ses i ljuset av att Sverige har en höjd säkerhetsnivå och allvarliga problem med grov organiserad brottslighet och gängvåld.

Den första linjen i kampen mot den gränsöverskridande brottsligheten är Polismyndighetens gränspolissektion. Det är därför viktigt att gränspolisens verksamhet är väl fungerande och besitter adekvat förmåga och kapacitet för att skydda och kontrollera den svenska gränsen. Kontrollen av vilka personer som kommer in i vårt land måste skyndsamt förbättras och antalet utförda gränskontroller måste kraftigt öka. En förbättrad gränskontroll bör medföra ett effektivare arbete mot människosmuggling.

Polismyndigheten har identifierat gränskontrollen som ett resurskrävande arbete som innebär en betydande ansträngning för gränspolisens verksamhet, vilket i sin tur påverkar gränspolisens arbete med att verkställa av- och utvisningsbeslut. En förstärkning av gränspoliserna är direkt kopplad till Polismyndighetens tillväxtarbete om 10 000 fler polisanställda fram till 2024. Innan fler poliser kommit ut i tjänst krävs fler insatser för att på kort sikt stärka den svenska gränskontrollen.

Moderaterna vill därför att regeringen ser över möjligheterna att begära stöd från EU:s gränskontrollmyndighet Frontex för att skärpa gränsskyddet vid svensk gränspassage mot tredje land. Det kan till exempel röra sig om förstärkta personalresurser som tekniska hjälpmedel. Stödet kan motiveras med att Sverige behöver hjälp att uppfylla sina unionsrättsliga åtaganden att ha en väl fungerande gränskontroll vid inresa från tredje land, ha ett ordnat mottagande för asylsökande samt säkerställa att personer med av- och utvisningsbeslut lämnar det gemensamma territoriet.

Möjlighet till direktavvisning i krissituationer

I Sverige bör införas en lagstiftning som i en krissituation ger möjlighet till direktavvisning av asylsökande till ett annat säkert land om den asylsökande kommer via annat EU-land där han eller hon inte registrerats som asylsökande. Lagstiftningen ska kunna aktualiseras genom ett regeringsbeslut. För att ett beslut om direktavvisning ska kunna fattas krävs att antalet asylsökande som söker sig till Sverige allvarligt påverkar viktiga funktioner i samhället. Vid beslutet bör det tidigare asylmottagandet beaktas.

Förslaget ligger i linje med FN:s flyktingkonvention (Genèvekonventionen) vars kärna är att människor på flykt ska få skydd och få sina fall prövade i ett säkert land. Direktavvisning till annat säkert land respekterar asyldrätten så länge avvisningar sker till säkra länder, som Danmark eller Tyskland. Undantag kan finnas om en person har nära familjemedlemmar i Sverige. I ett krisläge kan direktavvisning till annat säkert land även motiveras ur ett EU-rättsligt perspektiv. Motsvarande krislagstiftning finns i Norge, Danmark och Österrike.

Ordning och reda i asylsystemet

Det svenska asylsystemet ska präglas av tydlighet, effektivitet och rättssäkerhet. I lag ska det finnas angivet vilka skyldigheter den som söker asyl i Sverige har. Det ska bland annat handla om skyldighet att utan dröjsmål ansöka om asyl och lämna in identitetshandlingar. Det ska också handla om skyldighet att hörsamma kallelser, meddela adressändring, medverka till att identiteten utreds, inklusive en skyldighet att vid behov medverka i en medicinsk åldersbedömning samt medverka till DNA-prov för att fastställa familjerelationer. Om skyldigheterna inte följs ska det medföra konsekvenser. Det kan röra sig om exempelvis nedsättning av ersättning, visitation, beslag, husrannsakan eller förvar. Om den asylsökande inte medverkar till utredningen ska asylansökan ytterst kunna avslås.

Migrationsverket bör även säkerställa att asylsökanden tidigt får information om svenska regler, till exempel att Sverige inte tillåter hedersförtryck eller våld mot hbtq-personer, konvertiter eller barn. Brottsliga handlingar som syftar till att inskränka andras fri- och rättigheter ska beivras och polisanmälas.

Enligt en internrevisionsrapport gällande Migrationsverket från 2016 fattas i genomsnitt ett asylbeslut i veckan av varje årsarbetare på Migrationsverkets asylprövning. Det kan jämföras med hur det såg ut för tio år sedan. Då fattade man på Migrationsverket två beslut i veckan. I Finland är kravet att varje årsarbetare ska klara 100 beslut om året. Det finns mot denna bakgrund ett utrymme för Migrationsverket att förbättra sin effektivitet. En oberoende instans bör genomföra en revision gällande Migrationsverkets effektivitet och verksamhet. För- och nackdelar med att dela upp Migrationsverket i flera olika myndigheter ska övervägas inom ramen för denna översyn.

Identitet

Frågor som rör identitet hänger samman med ett lands säkerhet, allmänna ordning och tilltro till asylsystemet. Dessa frågor är därför av stor vikt. Moderaterna vill att det i lagstiftningen ska införas krav på att den som söker ett uppehållstillstånd i Sverige ska styrka sin identitet. Det är den som söker asyl i Sverige som har bevisbördan, vilket innebär en skyldighet att tillhandahålla relevanta uppgifter och bevisning samt i förekommande fall ge tillfredsställande förklaringar till varför bevisning saknas (jmf. UNHCR:s handbok om förfarandet och kriterierna vid fastställande av flyktingars rättsliga ställning enligt 1951 års konvention och 1967 års protokoll angående flyktingars rättsliga ställning, punkterna 195–205). Bevislättning i asylärenden ska kunna tillämpas efter en bedömning i varje enskilt fall om den sökande lämnat en tillfredsställande förklaring till varför identitetshandling eller annan bevisning saknas.

Identitetsfrågan ska vara central i asylprocessen och identiteten ska börja utredas noga direkt när en person anländer till Sverige. Migrationsverket bör säkerställa att de personer som tar emot asylansökan har kompetens att genomföra en första grundutredning, vilket bland annat innefattar kompetens att undersöka äktheten på inlämnade dokument. För att underlätta identitetsutredningar, och för att underlätta återvändande för det fall det blir aktuellt, bör Migrationsverket och Polismyndigheten samarbeta i större utsträckning än i dag. Det handlar till exempel om att dela information så som passagerarlistor, olika registreringar eller att dela databaser.

Det är av stor vikt att det finns ett väl fungerande och rättssäkert system för medicinska åldersbedömningar i Sverige. Att systemet med åldersbedömningar fungerar väl är

viktigt av flera skäl. Det handlar om att barn inte ska blandas med vuxna, om tilliten till systemet och om kostnader för mottagandet. Den som nekar till att medverka i en medicinsk åldersbedömning då åldern är oklar ska behandlas som vuxen om det inte föreligger synnerliga skäl. Regeringen bör skyndsamt tillsätta en utredning för att säkerställa ett rättssäkert och väl fungerande system för åldersbedömningar med medicinska utredningar. Vi noterar att utredningen har aviserats sedan länge men fortfarande inte tillsatts. Att Sverige inte hade ett fungerande system för medicinska åldersbedömningar, kan delvis förklara varför cirka 40 procent av samtliga personer som under år 2015 anlände till EU på egen hand och uppgav en ålder under 18 år, valde att söka sig till Sverige.

I dag har Migrationsverket och Polismyndigheten möjlighet att omhänderta passhandling eller andra identitetshandlingar om en person ansöker om uppehållstillstånd när han eller hon kommit till Sverige eller därefter i väntan på att han eller hon får tillstånd att vistas i eller lämnar landet. Pass och andra identitetshandlingar ska kunna tas i beslag i större utsträckning, oberoende av om personen ansöker om uppehållstillstånd eller inte. Rätten att omhänderta pass och andra identitetshandlingar bör även ges till fler myndigheter, till exempel Tullverket, Kustbevakningen och Arbetsmiljöverket, då dessa är gränskontrollerande myndigheter respektive deltar i arbetsplatskontroller.

Det är inte ovanligt att en person undanhåller identitetshandlingar från myndigheterna efter råd från smugglare eller andra migranter. Relevanta myndigheter ska därför också ha rätt att söka igenom person, egendom och elektronisk utrustning samt med tvång kunna uppta biometri om det krävs för att utreda en persons identitet. Det handlar om integritetskränkande åtgärder som endast ska få utföras inom de ramar som regeringsformen och Europakonventionen uppställer, men som motiveras utifrån det allmänna intresset att upprätthålla den reglerade invandringen och utifrån ett säkerhetsperspektiv att veta vilka personer som befinner sig på svenskt territorium.

Rättssäkerhet

I en analysrapport från 2017 som gjorts inom Migrationsverket framkommer att var femte asylutredning har brister och inte är tillräckligt omfattande i förhållande till ärendets beskaffenhet. Detta riskerar att åsidosätta rättssäkerheten i asylprocessen. Migrationsverket bör ges i uppdrag att förbättra kvaliteten i asylutredningar. I dag har myndigheten inte något sådant tydligt uppdrag, utan åläggs enbart att analysera och följa upp handlägningsprocesserna.

Migrationsverket ska säkerställa att all utredande personal har adekvata kunskaper om utredningsmetodik och de olika ärendeslag myndigheten utreder för att få ett relevant underlag inför bedömningen av skyddsskäl. Kompetensen kring ärenden som berör hbt-personer och konvertiter behöver öka. I Migrationsverkets ansvar ligger även att använda tolkar samt förordna biträden som håller en hög kompetens.

År 2011 utförde Migrationsverket i samverkan med UNHCR en studie av Migrationsverkets utredning av och beslut om internationellt skydd. Mycket har hänt sedan dess. Migrationsverkets organisation har förändrats, både organisatoriskt och storleksmässigt. Dessutom har ny praxis och nya lagstiftningar kommit på plats och Migrationsverket hanterar än i dag sviterna från hösten 2015. Moderaterna vill därför att en ny studie av kvalitén i den svenska asylprocessen genomförs. Detta bör ske genom en oberoende utredning, gärna i samråd med UNHCR och andra relevanta aktörer. Utredningens uppdrag bör vara brett och innebära en analys av rättssäkerheten hos Migrationsverket och domstolarna samt andra aktörer som är del i asylprocessen. I en

sådan utredning bör även ingå att analysera nämndemannasystemet i migrationsmål utifrån ett rättssäkerhetsperspektiv. Det är av största vikt att det svenska asylsystemet både har, och uppfattas ha, en mycket hög rättssäkerhet.

Återkallelseärenden

Migrationsverket bör ges ett särskilt uppdrag att prioritera och driva återkallelseärenden. I dagens lagstiftning finns möjlighet att återkalla uppehållstillstånd om oriktiga uppgifter ligger till grund för ett uppehållstillstånd eller om betydande uppgifter har undanhållits. Denna möjlighet bör användas i större utsträckning. En utredning av Migrationsverket bör alltid genomföras då man tar emot tips eller uppgifter som ger anledning att tro att uppehållstillståndet beviljats på felaktiga grunder.

Om en person vistas i Sverige längre än fyra år krävs synnerliga skäl för att ett uppehållstillstånd ska kunna återkallas. Det innebär att även fått uppehållstillstånd på felaktiga grunder i praktiken ger rätt att stanna i Sverige om det inte upptäcks inom fyra år. Vi vill se en översyn av reglerna gällande återkallelse och tidsfristen för när det ska krävas synnerliga skäl att återkalla ett uppehållstillstånd måste förlängas.

Korta handläggningstider

För att säkerställa att den som beviljas uppehållstillstånd snabbt får del av integrationsåtgärder och att den som ska lämna landet inte får en särskild anknytning till Sverige, är det av central vikt att handläggningstiderna är korta. Det innebär även lägre kostnader för det offentliga. Dessutom minskar det psykiska lidandet som många asylsökande känner till följd av lång tid i ovisshet. En asylansökan bör som regel avgöras inom sex månader. Migrationsverket bör utveckla metoder som minskar passivitet i handläggningen och därmed få till stånd kortare handläggningstider.

Migrationsverket ska prioritera asylansökningar från personer från länder som kännetecknas av en förhållandevis hög andel avslag och som därför sannolikt kommer få avslag. Beslut med kort handläggningstid i dessa ärenden är viktigt av flera skäl. Det finns ett värde i att det tydligt står klart för den som överväger att söka asyl i Sverige att han eller hon snabbt måste lämna landet om asylskäl saknas. Det är angeläget att en förteckning över säkra länder skyndsamt kommer på plats.

Den grundläggande uppgiften att pröva ansökningar om uppehållstillstånd och upprätthålla den reglerade invandringen bör förstärkas. I det ligger att arbetet med bevisvärdering och riskbedömning förbättras samt att frågor som rör medicinsk åldersbedömning och återvändandet ges ett större utrymme.

I dag kan ett avslagsbeslut överklagas inom tre veckor från det att beslutet delgavs. I andra länder, till exempel Tyskland och Österrike, är överklagandefristen två veckor. I Tyskland är vidare överklagandefristen en vecka för beslut i ärenden som bedöms vara uppenbart ogrundade. Det bör utredas om Sverige ska korta ner överklagandefristerna från tre veckor till en vecka för ärenden som bedöms vara uppenbart ogrundade eller om ursprungslandet är upptaget på en förteckning över säkra länder.

Migrationsprocessen m.m.

Boende för asylsökande

Enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. tillåts en asylsökande bosätta sig var som helst i landet genom eget boende, s.k. EBO. Ungefär hälften av asylsökande väljer EBO, till exempel hos släkt eller vänner. Många kommuner har stora problem med de negativa effekterna och utredningar visar att EBO sannolikt förstärkt boendesegregationen. Trångboddhet är redan ett stort problem i flera kommuner och rätten för asylsökande att välja eget boende förvärrar denna problematik. Regeringen har genomfört ändringar i EBO-lagen, vilket innebär att en asylsökande som bosätter sig i ett område som av kommunen pekats ut som socioekonomiskt utsatt inte har rätt till dagersättning. Flera kommuner har valt att peka ut hela kommunen, vilket inneburit att regeringens lagändring inte uppnått sitt syfte. Moderaterna vill istället att möjligheten till EBO under asyltiden begränsas till att endast gälla asylsökande med en egen arbetsrelaterad inkomst. Övriga ska bo på boenden som Migrationsverket tillhandahåller. Det skulle underlätta myndighetens kontakt med de asylsökande och korta handläggningstiderna, samtidigt som det skulle underlätta myndighetens återvändandearbete.

En asylsökande ska vara skyldig att vara tillgänglig för Migrationsverket. Tyskland har i dag en bestämmelse som innebär att en person behöver anmäla sin frånvaro samt kontaktuppgifter om han eller hon planerar att lämna en delstat (förbundsland) i mer än tre dagar. Det är en åtgärd som Tyskland använder för att förebygga att personer avviker. Sverige bör införa en liknande bestämmelse.

En person som registreras som avviken förlorar sin rätt till boende och dagersättning, då han eller hon skrivs ut från mottagningssystemet. Asylärenden kan också komma att avskrivras med motivering att det saknas förutsättningar att pröva asylansökan om personen inte är tillgänglig för Migrationsverket. På detta sätt används myndighetens begränsade resurser till de som fullföljer sin asylansökan och samarbetar med myndigheterna.

Migrationsprocessens kostnader

Det behövs en ökad kostnadskontroll i Migrationsverkets verksamhet. Därför vill Moderaterna att stödboenden och schablonersättningar ska användas i mottagandet av ensamkommande barn och ungdomar i större utsträckning. Vi vill också att Statskontoret snabbtredet om det finns förutsättningar att sänka de takpris som i dag finns vad gäller asylboenden samt om nuvarande avtalstider för dessa boenden är lämpliga eller bör förändras.

I dag kan den som bor på till exempel ett HVB-hem, och därmed försörjs av offentliga medel, få efterlevandestöd om en eller båda föräldrar är avlidna. Moderaterna anser att detta inte är rimligt. Om man bor på ett HVB-hem, ett familjehem eller på ett stödboende ska man inte ha rätt till efterlevandestöd.

Det finns i dag inget tak för hur många timmar med offentligt biträde som kan beviljas i asylprocessen hos Migrationsverket. I genomsnitt beviljas tio till tretton timmar. Exempel finns på EU-länder som inte på samma sätt som Sverige erbjuder kostnadsfritt offentligt biträde i första instans. Nederländernas modell ligger närmast Sveriges, men man har där ett tak på åtta timmars ersättning. Moderaterna vill att ett tak införs på max åtta timmar med offentligt biträde som beviljas för asylsökande i första instans.

Utlänningskontroller

Antalet inre utlänningskontroller behöver kraftigt öka och Polismyndigheten ska ges effektivare verktyg och fler befogenheter. Fler myndigheter ska få uppdrag att samverka med Polismyndigheten, genom till exempel underrättelseskyldighet om de kommer i kontakt med en person som saknar uppehållstillstånd i Sverige. Regeringens utredare har i betänkandet *Klarlagd identitet* presenterat flera förslag som Moderaterna står bakom. Regeringen bör snarast gå vidare med förslagen i betänkandet i syfte att stärka möjligheterna att klargöra människors identitet. Moderaterna menar att det, i linje med vad som föreslås i betänkandet *Klarlagd identitet*, ska vara möjligt för polisen att ta fingeravtryck och genomföra fingeravtryckssökning i samband med inre utlänningskontroll. Vidare anser Moderaterna att det ska vara möjligt för polisen att vid grundade skäl omhänderta till exempel mobiltelefoner i syfte att klargöra en persons identitet. Inre utlänningskontroller måste vara en integrerad del av Polismyndighetens verksamhet.

Den som cyniskt utnyttjar andra människors utsatthet för egen vinning bör få ett kännbart straff. Straffen i Sverige för grov och organiserad människosmuggling bör skärpas väsentligt. Därtill bör Sverige driva på för höjda straff för människosmuggling i det EU-rättsliga regelverket.

Nordisk migrationspolitik

Norden har en lång tradition av samarbete. I migrationspolitiken har dock samarbetet varit mer begränsat. Sverige har avvikit från Norge, Danmark och Finland med en mindre restriktivt utformad lagstiftning och med att ha haft ett betydligt högre flyktingmottagande ställt mot folkmängd. Sverige bör vara pådrivande för att samarbetet i Norden på migrationsområdet förstärks. Vi bör också i större utsträckning lära av varandra genom erfarenhetsutbyte vad gäller migrationslagstiftningen och arbetet med återvändandet.

Sverige bör också anpassa migrationslagstiftningen till att inte avvika från motsvarande lagstiftning i Norge, Danmark och Finland. Att införa tillfälliga uppehållstillstånd som huvudregel i lagstiftningen är ett exempel på en sådan harmonisering.

Det finns en risk att behovet av gränskontroller inom Europa blir långvarigt. Det gör det påkallat att inleda ett arbete med i första hand Danmark, men även Finland och Norge, i syfte att skapa en gemensam nordisk kontroll på gränsen mellan Danmark och Tyskland.

EU:s migrationspolitik

Flera miljoner människor har sökt asyl i Europa under de senaste åren. Många har kommit till Europa med människosmugglares hjälp. Smugglarnätverk utnyttjar på ett skrupelfritt sätt den oerhört svåra situation som många människor befinner sig i och sätter deras liv i fara. Tusentals människor dör på Medelhavet varje år. Antalet dömda människosmugglare är samtidigt lågt. Drivkraften att ta sig till Europa kan antas bestå för lång tid. För detta talar bl.a. den stora befolkningsökning vi kommer att se i Afrika framöver.

EU som helhet och EU:s medlemsländer har stora svårigheter att hantera flyktingsituationen, och EU:s asylpolitik har varit illa fungerande under lång tid. Några få

länder, däribland Sverige, har tagit ett oproportionerligt stort ansvar. Så kan det inte fortsätta att vara. Sedan sommaren 2016 pågår förhandlingar på EU-nivå om en ny gemensam asylpolitik. Utsikterna till lösningar ser dock inte bättre ut nu än tidigare.

Moderaterna driver på för ett fungerande EU-gemensamt asylsystem. I det ligger att beslut efterlevs av alla medlemsländer. Om ett medlemsland bryter mot EU-gemensamma åtaganden måste det få konsekvenser. EU:s budget bör i större utsträckning användas som ett påtryckningsmedel för att nå dit. Regelverket som finns i dag med böter skulle kunna kompletteras med ett system där ersättningar eller bidrag dras in om ett land inte följer EU-gemensamma beslut. Ett annat sätt är att tillämpa höjda respektive sänkta medlemsavgifter utifrån utvärderingar rörande hur väl beslut implementerats. Det är viktigt att system av aktuellt slag utformas rättssäkert och förutsägbart.

Vi vill att EU:s yttre gräns ska förstärkas. Medlemsländerna måste leva upp till de krav som ställs. Annars måste deras medlemskap i Schengensamarbetet utvärderas och kunna leda till uteslutning. Europol och det polisiära samarbetet inom EU bör vidareutvecklas. Det handlar bl.a. om att stävja kriminella nätverk. Straffen för grov och organiserad människosmuggling bör skärpas väsentligt såväl i Sverige som på EU-nivå.

Användningen av biometriska kontroller vid Schengens yttre gränser bör öka. Det finns också ett behov av en obligatorisk kontroll av fingeravtryck såväl för resenärer till Schengen från ett land utanför Schengen som på sikt även för dem som reser i motsatt riktning. Sverige hör till de länder som i dag årligen tar emot kvotflyktingar inom ramen för FN:s kvotflyktingsystem. Kvotflyktingsystem är det mest rättvisa och säkra system som i dag finns för ett lands mottagande av människor med skyddsbehov. Vi vill arbeta för att fler EU-länder tar emot kvotflyktingar eller tar emot kvotflyktingar i större utsträckning.

Nackdelarna med dagens EU-gemensamma asylsystem är omfattande. Det tar till exempel inte hänsyn till ett lands förmåga till mottagande och integration, samtidigt som antalet människor på flykt är mycket stort. Dagens system uppmuntrar till människosmuggling och livsfarliga resor över Medelhavet. I dag har också män och pojkar i praktiken större möjligheter att ta asylrätten i anspråk än vad kvinnor och flickor har. Detsamma gäller ekonomiskt eller fysiskt starkare personer framför ekonomiskt eller fysiskt svagare. I dagens system splittras familjer.

Vi ser även stora problem kopplade till återvändandet. Många människor söker asyl utan att ha ett sådant skyddsbehov som krävs för att beviljas uppehållstillstånd. När de får ett avslagsbeslut, i vissa fall efter flera års väntan, vill de i stor utsträckning inte återvända till sina hemländer. Åtgärder som poliseskort och förvar blir därmed nödvändiga. Många stannar kvar och lever som gömda. För den grupp som beviljas uppehållstillstånd försvåras integrationen i det nya hemlandet på grund av de långa väntetider som i regel följer från asylansökan till beslut.

Sverige bör därför långsiktigt på EU-nivå vara pådrivande för ett nytt kvotbaserat flyktingmottagande, som ersätter dagens EU-gemensamma asylsystem.

EU:s asylprövning ska i ett nytt system ske utanför eller vid EU:s gränser. En viktig del i ett sådant nytt system är ett förstärkt yttre gränsskydd i EU. Målet ska vara att förhindra att människor dör på Medelhavet, stoppa människosmuggling och ha kontroll över vilka människor som befinner sig i Europa. En annan viktig del är förstärkt samarbete med länder utanför EU beträffande återvändandet. Bistånd, visumavtal och handel från EU:s sida ska sättas i relation till hur återvändandet fungerar.

Arbetskraftsinvandring är ett sätt att ta sig till Europa lagligt. Vi vill göra det lättare att arbetskraftsinvandra till EU. Sveriges modell med goda möjligheter till arbetskrafts-

invandring för både hög- och lågutbildade bör kunna användas av fler EU-länder/EU som helhet. Den fria rörligheten inom EU bör värnas. Detta sker bl.a. genom att missbruk av rörligheten beivras. EU-rätten tillåter i dag att ett medlemsland vidtar åtgärder som är nödvändiga för att skydda sig mot personer vars beteende sannolikt utgör ett verkligt och allvarligt hot mot allmän ordning eller säkerhet. Vi ser ett behov av ett förtydligande av dagens bestämmelse. Även en persons tidigare beteende bör kunna beaktas vid bedömningen av om det nuvarande beteendet utgör ett verkligt och allvarligt hot.

Vi vill även se en uppstramning av EU:s regler för när EU-migranter kvalificerar sig till de sociala trygghetssystemen. Den som är i Sverige för att arbeta och är medborgare i ett annat EU-land bör exempelvis inte få utbetalt till sig mellanskillnaden mellan barnbidrag i Sverige och barnbidrag i hemlandet för barn som bor i hemlandet tillsammans med den andre föräldern. Så är fallet i dag.

Moderaterna vill dessutom se en återinförd registreringsplikt för EES-medborgare som har uppehållsrätt. Bestämmelsen togs bort efter att EU-kommissionen riktade kritik mot Sverige. I grunden handlar det om att en registreringsplikt för EES-medborgare efter tre månader inte kan förenas med en senare folkbokföringsregistrering. Ett förfarande med dubbla registreringar riskerar således att strida mot EU-rätten. Utgångspunkten är således att samla registreringarna vid en tidpunkt. Den EES-medborgare som har uppehållsrätt och en vistelse som antas överstiga tolv månader blir folkbokförd och får därmed även ett personnummer. EES-medborgaren som har uppehållsrätt och en vistelse i Sverige på under tolv månader ska inte folkbokföras, utan ska i stället registreras. På detta sätt får EES-medborgaren som folkbokförs tidigare ett personnummer, och samordningsnummers giltighetstid kan begränsas till max 12 månader.

I särskilda fall, om det finns rimliga tvivel, får en medlemsstat kontrollera om kraven för uppehållsrätt är uppfyllda. Ansvar för registrering av EES-medborgare kan till exempel läggas på Skatteverket, som vid rimliga tvivel överlämnar till Migrationsverket att kontrollera om förutsättningarna för uppehållsrätt är uppfyllda. Om så inte är fallet bör Migrationsverket antingen uppmana EES-medborgaren att inom en viss tid lämna landet alternativt besluta om utvisning.

Maria Malmer Stenergard (M)

Katarina Brännström (M)

Arin Karapet (M)

Elisabeth Björnsdotter Rahm (M)

Ann-Sofie Alm (M)